

Aaen og fru Kirsten Jacobsen af tavshedspligten. Tavshedspligten er jo et fundamentalt element i forudsætningerne for Finanstilsynets arbejde, og det er noget af det, der gør, at vi har et mere effektivt finanstilsyn i den nordlige del af Europa, end man har så mange andre steder i verden.

At bruge Hafniasagen som argumentation for, at nu skal vi ændre lovgivningen på grund af den afgørelse, Sø- og Handelsretten har truffet, mener jeg er – ja, jeg var lige ved at sige helt ude i skoven, men det klæder vist ikke en minister at udtale sig på den måde, så det stryger vi. Men jeg vil sige, at det, der skete, var i virkeligheden en følge af den eksisterende lovgivning. I den type sager kan man henvende sig til retten og domstolene og få en afgørelse om, hvorvidt sagen er af en sådan karakter, at de med tavshedspligt belagte dokumenter af enhver art kan lægges frem i retssalen under en sags behandling. Det er det, der er meningen med den måde, loven er skruet sammen på i dag, og derfor kan man ikke slutte ud fra en sag, hvor en domstol i henhold til lovgivningen har truffet en afgørelse om, at i denne konkrete sag mener man, at dokumenterne skal lægges frem til brug i en retssag, så man kan lempe tavshedspligten. Hr. Frank Aaens sammenkædning er direkte forkert, mener jeg, så der er ingen stor forståelse for hr. Frank Aaens og fru Kirsten Jacobsens synspunkter.

Der er i og for sig ikke mere at tilføje, men jeg håber på et konstruktivt udvalgsarbejde og vil gerne bidrage med al oplysning, der kan være brug for.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen Hafniasagen er jo god, for den viser lidt om, hvor absurd tavshedsbestemmelserne tolkes – i hvert fald af nogle – og derfor vil jeg gerne spørge ministeren, og jeg skal nok også vende tilbage til det under udvalgsarbejdet: Var den holdning, som ministeriet og Forsikringsrådet har haft i denne sag, udtryk for en anderledes konkret vurdering af den pågældende sag end den, Sø- og Handelsretten anlagde? Eller var den – sådan her jeg forstod det – udtryk for en principiel modstand, altså ikke bare en tolkningsmodstand, men en principiel modstand mod, at man kunne fremlægge den slags dokumenter i retten?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Den gældende lovgivning er jo indrettet således, at en domstol tager stilling til spørgsmålet i en sag af den karakter, og det er også fastlagt i lovgivningen, at Forsikringsrådet har en særlig kompetence i den slags spørgsmål. Det, der er sket, er altså, at de kompetente organer, der skal forholde sig til spørgsmålet, har forholdt sig til det. Det er ikke et spørgsmål om ministeriets holdning, det er et spørgsmål om, at det, der er fastlagt vedrørende beslutningsprocessen – altså hvem der forholder sig til hvilke spørgsmål – er fulgt i den sag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 55: Forslag til lov om ændring af lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v., lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber, skattekontrolloven og forskellige andre love. (Tilpasning af dansk lovgivning som følge af euroens indførelse i en række andre EU-lande).

Af økonomiministeren (Marianne Jelved).
(Fremsat 22/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

I vor ordfører, hr. Claus Larsen-Jensens, fravær skal jeg forelægge hans ordførertale:

Selv om – eller måske netop fordi Danmark ikke er en del af ØMU's tredje fase og dermed heller ikke deltager i etableringen af den fælles mønt, euroen – er det vigtigt, at dansk